Riigi Teataja

Nr. 7. 25. jaanuaril 1929 a. Nr. 7.

Art. 61. Määrus alkoholsete jookide müügi keelu kohta Petseris.

62. Määrus posti määrustiku muutmiseks.

63. Teadaanne Eesti ja Jaapani vahel nootide vahetamise teel sõlmitud kokkulepe sisse- ja lätisõidu viisade kaotamise kohta.

64. Tallinna linnatapamaja taksi osaline muudatus.

65. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Petserimaal.

61. Siseministri määrus nr. 3619-a.

22. jaanuari 1929 a. arvesse võttes, et noorte kogumispunkti ilmumise ja tegelikku kaitseväeteenistusse ärasaatmise päevaks Petseris on 1. veebruari 1929 a. asemel määratud 8. veebruar 1929 a. määran: minu määrus 11. jaanuarist s. a. nr. 3619-a alkoholsete jookide müügi keelu kohta Petseris (RT 5 — 1929) vastavalt muu:a ja alkoholsete jookide müük Pe seri linnas, Petseri raudteejaamas ja Petseri linnast Petseri raudteejaama viiva maantee ääres asuvates alkoholsete jookide müügikohtades sulgeda 8. veebruaril 1929 a. kuni kella 18-ni.

Siseminister T. Kalbus.

Politseidirektot N. Reiman.

---

62. Teedeministri määrus posti määrustiku §§ 1045, 1056, 1057 ja 1068 muutmiseks.

Alus: Posti-telegraafi seaduse täiendamise seadus (RT 197/198 — 1925).

I.

Posti määrustiku (RT 55 — 1927) §§ 1045, 1056, 1057 ja 1068 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

1045. Frankeerimismasinatega tehtud jäljendeil on nimetus „Eesti", taksiväärtus araabia numbreis, masina ja tema seeria number, võimalikult ka kalendertempel ning paremal- ja vasakulpool taksisummat tähed „PP" (port payé = maks makstud). Posti peavalitsusel on õigus muutmisi ette võtta frankeerimismasina jäljendi andmete äratähendamises, rippumisi masina süsteemist või muust tegelikust vajadusest. Kui frankeerimismasinaga tehtud jäljendid ühtlasi sisaldavad kuupäeva postitempli jäljendit, on see üheväärtuslik postiasutuse hariliku kuupäeva postitempli jäljendiga; see jäljend peab näitama lähtekoha nimetust ja saadetise postileandmise kuupäeva (§§ 462, 463).

1056. Masinate lugijate poolt näidatavad arvud märgitakse üles kontrollametniku poolt vähemalt üks kord kuus ja hulgalise frankeerimise puhul veel sagedamini. Kontrollametnik vaatab hoolega järele, kas masina lukk puudutamata ja kindlustusmärgid terved on, ja ta peab selgusele jõudma, kas mitmesuguste lugijate arvude summa võrdub üldlugija poolt näidatavale arvule. Arvud märgitakse sellekohasele kontrollteate tähikule.

1057. Kontrollametniku poolt lugijate arvude kohta tehtud märgete täpsus tuleb õigeks tunnistada masinaomaniku või tema poolt volitatud isiku allkirjaga kontrollteate (1056) tähiku algeksemplaril ja kahel ärakirjal. Üks ärakiri jääb masinaomaniku kätte.

Erilugijate jäljendite arvu ja üldlugija või kontrollmasina arvu vahel leitud lahkuminekute puhul, kui tõelist taksisummat ei saa täpselt kindlaks teha, nõutakse masinaomani-

kult sisse äratarvitatud taksisumma selle lugija järgi, mis suuremat äratarvitatud arvu näitab.

1068. Sularahas tasutakse postimaksud, mis kuuluvad:

1) kooskõlas §§ 1102—1104 määrustega sisemaal talituste poolt ajalehtede ja ajakirjade hulgalisel laialisaatmisel kuulutuste ja reklaamlehtede pealt, kui need ligi pandud on ajalehtedele või ajakirjadele;

2) p. 1-le analoogilisel juhul kuulutuste ja reklaamlehtede pealt ajalehtede ja ajakirjade saatmisel välismaale postiabonemendi korras;

3) otse väljaandjate poolt trükitooteina (§ 27 p. 1 ja § 1101) saadetavate ajalehtede ja perioodiliste väljaannete pealt.

Kui saadetavate eksemplaride arv on väike (p.p. 2 ja 3), võib tähendatud postimaksud tasuda postmarkides või frankeerimismasina jäljendite abil, kas lehe vahele pandud trükitoote enese peal (p. 2) või lehesideme või ümbriku peal (p. 3).

II.

See määrus hakkab maksma tema avaldamise päevast.

17. jaanuaril 1929 a. Nr. 3073.

Teedeminister Osk. Köster.

Posti peavalitsuse peadirektor G. Jallajas.

---

63. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et nootide vahetamise teel leppisid kokku Eesti ja Jaapani Valitsused kaotada sisse- ja läbisõidu viisad Eesti ja Jaapani (ühes kolooniatega) vahel.

Kokkulepe hakkab maksma 1. märtsil 1929 a.

17. jaanuaril 1929 a.

Välisminister J. Lattik.

Tallinna linnavolikogu poolt 12. detsembril 1928 a. vastu võetud

64. Tallinna linnatapamaja taksi osaline muudatus.

Linnavolikogu poolt 22. juunil 1927 a. vastu võetud ja Riigi Teatajas nr. 78 — 1927 a. avaldatud Tallinna linnatapamaja taksis:

1) Ära muuta p. VII ja maksma panna see punkt järgmisel kujul:

VII. Maks tapamaja tallis, karjaaias või platvormil seisnud iga väljaviidava:

a) veise või sea eest öö-päeva pealt — arvates 10 s. tallide, karjaaia või platvormi tarvitamise (taksi pkt. II ja III) ja 25 s. väljaviimise eest — 35 senti;

b) vasika või lamba eest öö-päeva pealt — arvates 5 senti tallide, karjaaia või platvormi tarvitamise (taksi pkt. II ja III) ja 5 senti väljaviimise eest — 10 senti.

Märkus. Maks nõutakse isikult või ettevõtjalt, kes loomi tapamajast välja viib.

2) Ära muuta eelnimetatud taksi p. III-das ette nähtud järgmised loomade söötmise määrad:

Öö pealt lamba eest ühes söötmise ja jootmisega — 10 senti, looma öö pealt ühes söötmise ja jootmisega — 30 senti, ja maksma panna selle asemele söötmise määr järgmises redaktsioonis:

Loomade söötmise eest võtab tapamaja maksu loomatoidu turuhindade suuruselt.

Käesolevad muudatused hakkavad maksma 1. jaanuarist 1929 a.

Linnapea A. Uesson.

Sekretär J. Traurig.

Petseri maavolikogult 27. oktoobril 1928 a. vastu võetud

65. Sundmäärus tuleõnnetuste vastu võitlemiseks Petserimaal.

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsi 1917 a. seaduse teostamise määruse 22. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 173, art. 953) § 7 ja Semstvo seaduse 9. juunist 1917 a. (Seaduste ja korralduste kogu 1917 a. nr. 157, art. 870) § 108 p. 1.

§ 1. Igaühe kohuseks on käia ettevaatlikult ümber tule, tuletikkude, keemiliste tulesüütajate, plahvatavate ja muude kergesti süttivate ja põlevate ainetega.

Isikuid, kellele kuulub teiste järelevalve, kohustatakse valvama, et nende valvealused tarviliku ettevaatusega ümber käiksid tähendatud ainetega.

§ 2. Keelatakse hoida § 1 loetletud aineid lastele ja nõdrameelsetele kätte saadavates kohtades, usaldada lahtiselt põlevat lampi või küünalt lastele ja nõdrameelsetele ja jätta lapsi ja nõdrameelseid kui ka loomi järelevalveta ruumidesse, kus lahtiselt põlev tuli ei ole asetatud neile kättesaamatusse kohta.

§ 3. Keelatakse jätta järelevalveta lahtist tuld ahjudesse ja pliitide alla, eriti vihtlemissaunadesse, kuivatusetaredesse, pesu- ja sepikodadesse, kui ka sütega köetavaid tee- ja kohvimasinaid ning triikraudu eluruumi-

desse, koridoridesse, eeskodadesse, trepikodadesse, treppidele, töökodadesse, kuuridesse ja mujale, kus väljakukkuvad põlevad söed ja väljalendavad sädemed võivad langeda tuldvõtvale ümbrusele ning süütada selle põlema.

Samuti keelatakse jätta järelevalveta lahtise taeva alla tehtud tuld, olgu see metsas, karjamaal, heinamaal, väljal või mujal; lahkudes jälgitagu hoolega, et tehtud tuli oleks täielikult kustunud.

§ 4. Keelatakse pilduda põlevaid tiku-, paberossi- ja sigariotsi kui ka puhastada põlevaid piipusid kohtades, kus on kergesti süttivaid aineid, nagu: õled, heinad, valminud vili, kuiv rohi ja kanarpik, kuivad puud, põõsad, turvas ja muud sarnased. Eriti maksab see keeld metsakohtades suveajal.

§ 5. Keelatakse bensiini, petrooleumi, piirituse, eetri ja teiste sarnaste kergesti süttivate vedelikkude valamine tulle. Samuti keelatakse igasuguste kergesti süttivate ja põlevate ainete hoidmine lähemal kui 1 m tuleasemetest, aurukateldest, küttetorudest ja korstnatest, eriti katustealustel, kui ka paberijätiste, kaltsude jne. hoidmine soojamüüride, korstnate ja seinte vahel.

§ 6. Keelatakse tuletegemine väljas hoonete ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtade juures lähemal kui 35 m.

§ 7. Keeta ja valmistada tõrva ja muid tulehädaohtlikke aineid võib ainult tulekindlates ruumides; erandina võib seda teha ka väljaspool, kuid vaikse ilmaga ja vähemalt 25 meetri kauguses hoonetest, puuriitadest, hao-, turba-, õle- ja heinakuhjadest, risuhunikutest, valminud viljapõldudest, metsast ja turbarabadest.

§ 8. Aurukatelde korstnad olgu töötamisel varustatud korrapäraste sädemepüüdjatega või sädemekustutajatega. Valvatagu hoolega, et juhuslikult väljalendavad tulesädemed ei tekitaks tuleõnnetust. Töötava aurukatla juures olgu tulekustutusabinõud, kas harilik tuletõrje prits või vähemalt toober-prits (hydropult), mis täidetud veega, või üks täidetud keemiline käsitulekustutaja.

§ 9. Tuleõnnetuste, iseäranis metsapõlengute ärahoiuks varustatagu sädemeid andvate jõuvankrite ja muude masinate korstnad korrapäraste sädemepüüdjatega (näit. tiheda traatvõrguga) ja ahjude ning tuhakastide uksed olgu terved; hoonetest, metsadest ja turbamaadest mööda või läbisõidul hoolitsegu juhid, et ei lendaks tulesädemeid ega küttekoldest ei kukuks välja põlevaid küttejätiseid.

§ 10. Keelatakse kanda süsi ja tuhka tuleasemetest kustutamatult ja jahtumatult tuldkardetavatesse kohtadesse. Tuhk ja söed hoitagu kustutamiseks ja jahtumiseks tulekindlast materjalist valmistatud ning tulekindla kaanega varustatud nõudes — niisugustes ruumides, kus põrand samuti tulekindlast materjalist, nagu kivi, savi, muld, liiv, — tuldkartvatest seintest mitte lähemal kui 1 m.

§ 11. Keelatakse müüa lastele alla 14 a. tulevärki. Samuti keelatakse lubada neile mängida tule, püssirohu ja muude sarnaste asjadega.

§ 12. Keelatakse tulevärgi tegemine metsas kui ka hoonetest ja kergesti põlevate ning süttivate ainete hoiukohtadest lähemal kui 35 m.

§ 13. Elektri sisseseaded peavad vastama maksmapandud nõuetele.

§ 14. Tuldhakkavate lagedega ruumides varustatagu põlevad lae- ja seinalambid klaasikohalt kaitsevarjuga või löödagu lagi lampide kohalt kaitseplekiga (mitte tsinkplekiga) ja asetatagu lambid sinna alla mitte lähemale kui ½ m lambi klaasi ülemisest otsast arvatult.

§ 15. Ruumides, kus hoitakse kergesti põlevaid ja süttivaid aineid, kohustatakse tarvitama laternaid, millesse tulepesa kõvasti kinnitatud tule juhuslikult väljakukkumise ärahoiuks.

§ 16. Rehtedes, tallides, lautades, küünides, puukuurides, lakkades, puutöökodades, katustealustes ning üldse igas kohas, kus on kergesti põlevaid aineid, nagu heinu, linu, laastusid, õlgi, kaltse, paberijätiseid jne., tarvitatagu valgustamiseks ainult kinniseid laternaid, mis pandud põlema väljaspool neid ruume.

Keelatakse suitsetada nendes ruumides kui ka üldse kergesti põlevate ja süttivate ainetega tegutsemisel, samuti katusetöödel ja rehepeksmisel olgu see hoones või masinaga väljas.

§ 17. Rehekütmisel valvatagu hoolega tule järele ja hoitagu seal lähedal igaks juhtumiseks suurem nõu veega. Ahet ei tohi asetada lähemale 1 meetrit ahjust. Reheahjul olgu vähemalt ½ meetri kaugusele ulatav võlv üle ahju suu.

Märkus. Reheahjud, mis ei vasta eeltähendatud nõudele, tulevad ümber ehitada 1 aasta jooksul, arvates sundmääruse maksmahakkamisest.

§ 18. Ahjud, pliidid, truubid, korstnad ja tulemüürid ehitatagu täiesti tulekindlalt ja hoitagu alati puhtad ning korras, eriti avalikkudes asutistes ja tööstusettevõtetes. Pliitide kohal olev sein ja lagi isoleeritagu tulekindlalt.

§ 19. Ahjude ja pliitide ette, kus ei ole tulekindlaid põrandaid, naelutatagu vähemalt 45 sm laiad metall-lehed, mis ulatavad kütteavause kummagi poole vähemalt 25 sm.

§ 20. Majaomanikud või nende asemikud hoolitsegu, et iga kahe kuu järele, töökodades aga igal kuul kord, korstnaid ja lõõre korralikult puhastatakse.

Tahma põletamine korstnates võib sündida vaiksel ilmal tuletõrje üksuse peamehe või tema asetäitja teadmisel.

§ 21. Majaomanikud ja nende asemikud vastutavad oma majades olevate korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või truupide ja muude tuleasemete korralikkuse eest.

Üürnikud, kelle korteris korstnate, ahjude, pliitide, lõõride või muude tuleasemete juures leidub vigastusi või muid puudusi, on kohustatud teatama sellest kohe majaomanikule või tema asemikule.

§ 22. Õlikü te- ja malm-ahjude kui ka õli- ja piirituseköökide tarvitamisel isoleeritagu nad tuldkartvatest ehitusosadest tulekindla katte abil või tulekindlal alusel vähemalt 1 m kaugusesse asetamisega.

§ 23. Igas suuremas äri- ja tööstusettevõttes, nagu kaubaladudes, eriti metsamaterjalide ladudes, puuhoovides, saeveskites, samuti avalikkudes asutistes, nagu võõrastemajades, haigemajades, hoolekandeasutustes, kõikides avalikkudes rahva- ja seltsimajades, olgu hädatarvilikud tulekustutusabinõud.

Tulekaitseks tarvilikud abinõud ja nende asetuse tähendatud ettevõtetes ja asutistes määrab komisjon, koosnev maavalitsuse esindajast, kes ühtlasi komisjoni juhatajaks, politsei esindajast ja tuletõrje esindajast, ettevõtte või asutise juhataja või selle asemiku osavõtul. Komisjoni liikmed on õigustatud ka selle paragrahvi nõuete täitmist igal ajal kontroleerima.

§ 24. Talu- ja majaomanikud on kohustatud pidama oma majade juures tulekahju kustutamise tarvis: a) pange, b) vee-vaadi või tõrre, vähemalt 10-pangelise, d) pootshaagi, mille raudosa vähemalt 1 m pikk, e) raudkangi, g) kirve, h) 2 redelit ühe 4 m pika ja teise vähemalt kõrgema hoone katuseräästa ulatuseni, ja i) tugeva jõulise helisignaali — lokulaua, signaalpasuna või muud kohaliku vallaomavalitsuse määramisel.

§ 25. Tuleõnnetusest teatatagu kohe signaali andmisega kohaliku vallaomavalitsuse poolt määratud alarmeerimise viisil; naabrid, kes signaali kuulevad, on kohustatud seda edasi andma.

Ühtlasi teatatagu tuleõnnetusest viivitamata kohalikule tuletõrjele ja politseile.

§ 26. Küla või aleviku elanikke kohustatakse oma kodakondsetega, veo- ja tulekustutamisabinõudega viibimata tulekahjule appi ruttama ja seal alluma tuletõrje juhataja, kui see aga kohal ei ole, siis politsei või vallavalitsuse esindaja kustutamistööde korraldustele.

Veo- ja tulekustutamisabinõud, mis tulevad kaasa võtta tulekahjule appi minnes, määrab ette kindlaks kohalik vallaomavalitsus.

§ 27. Käesoleva määruse täitmise järelevalve valdades kuulub peale politsei ja nende, kes selles määruses eriti nimetatud (§ 23), vallavanematele, nende abidele ja tuletõrje ühingu juhatuse liikmetele.

§ 28. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 järgi, kui nad ei lange muule eriti ette nähtud karistusele.

§ 29. See sundmäärus hakkab maksma viieteistkümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Petseri maavalitsuse esimees (allkiri).

Sekretär Mäeloog.

Hind 5 senti. Riigi trükikoja trükk.